

ker på, hvad vi oplevede i 1996, hvor CO₂-regnskabet på grund af den store eleksport gik helt, helt galt.

Med indførelsen af CO₂-kvoter fra år 2000 bliver det system, som vi længe har efterlyst, nu iværksat, og det er vi tilfredse med. Elværkerne får en årlig CO₂-kvote, som gradvis nedsættes og falder til 20 millioner t CO₂ ved udgangen af år 2003. De 20 millioner t CO₂ fremkommer ved at regne tilbage, så elsektoren kan levere sin del af 20 pct.s-reduktionen i 2005.

Den årlige CO₂-kvote er en absolut kvote efter SF's opfattelse, og afgiften for overskridelse har det formål, at kvoten skal overholdes. Med CO₂-kvoten får vi også en hurtigere afvikling af kulkraften, for der er simpelt hen ikke plads til at eksportere kulproduceret el, og så kan vi sige, dermed knækkes CO₂-kurven omsider.

Og når elværkerne har pligt til at modtage al prioriteret el samt en stigende andel grøn el, så får vi en grøn omstilling. Grøn el fortrænger sort el. Vi skal nemlig alle – store forbrugere som små – i fremtiden købe en stigende procentdel vedvarende energi. I første omgang skal vedvarende energi udgøre 20 pct. af elforbruget med udgangen af 2003. Og det er vi rigtig glade for. For det er et gennembrud for den vedvarende energi.

SF kæmpede også til det sidste for at sikre udbygning med vindmøller, for møllerne er jo helt centrale for at opnå de 20 pct. vedvarende energi. Det lykkedes os i allersidste øjeblik at opnå bedre betaling for såvel gamle som nye møller set i forhold til det, der var på bordet. Og vi har desuden aftalt, at finansieringen af nye møller skal søges forbedret, sådan at de nye låntagere til VE-udbygning tilbydes lån af længere varighed end 10 år. Der bliver så også en særlig ordning for udskiftning af gamle møller under 100 kW.

SF har også fået ind i aftalen, at udbudsproceduren for havmølleudbygning bliver tilrettelagt, så der kan stilles krav om, at en andel af produktionskapaciteten skal opføres med den mulighed, at forbrugere, private investorer, altså møllelav for eksempel, kan være medejere.

Og der er mulighed nu for at få en bedre betaling til biogas og decentrale biomasseanlæg.

Og så som noget ganske nyt bliver der mulighed for at få finansieret særlige demonstrations- og udviklingsprogrammer for udnyttelsen af miljøvenlige elproduktionsmetoder over elprisen. Det tror vi kan sætte vældigt skub i udviklingen af nye VE-teknologier. Vi har sim-

pelt hen fået skabt et nyt redskab dér, og det er vi meget glade for.

Og så får vi for første gang i historien en egentlig energisparelov. Vi snakker jo tit om energibesparelser, når vi diskuterer energipolitik, men vi har da aldrig nogen sinde fået en egentlig energisparelov. Vi ser meget frem til, når vi skal udforme denne energisparelov, at vi får en god lov.

Og netselskaberne skal også fremme indsatsen for energibesparelser. Det er meget, meget vigtigt, at vi har fået det ind med energibesparelserne.

For os i SF har det hele tiden været magtpåliggende at sikre, at energiforsyningen fastholdes som fælleseje, det vi kalder forbrugereje og kommunalt eje, altså ikke nogen privatisering. Forbrugerejet fortsætter, og forbrugerne får i kraft af standardvedtægter større indflydelse. Folk får desuden mulighed for at kigge selskaberne i kortene ved at bruge lov om offentlighed i forvaltningen. Det synes vi sandelig også er et fremskridt.

Og så selvfølgelig til markedsåbningen. Ja, jeg vil godt sige med det samme, at SF aldrig har været tilhænger af en fuld markedsåbning, men situationen var jo faktisk, at markedsåbningen, den fulde markedsåbning blev givet ved starten af forhandlingerne. Så derfor havde vi i SF den opgave, at vi måtte indsnævre markedsåbningen. Vi fik gennemført en gradvis kontrolleret, reguleret markedsåbning.

Det betyder jo, at den almindelige elforbruger ikke skal bekymre sig meget om det marked, det synes vi er vigtigt. For man er nemlig sikker på, at man kan få leveret en standardpakke af strøm, grøn strøm, og energibesparelsesydelser på rimelige vilkår. Vi har simpelt hen et forsyningspligtigt selskab, som kan købe ind, kan købe fordelagtigt ind for os, for den almindelige forbruger. Det er meget vigtigt.

Alt i alt synes vi, at der er gode resultater i den aftale, vi har indgået, set i forhold til de mål, vi har sat os, og derfor valgte vi at indgå en aftale med regeringen, Venstre, De Konservative og Kristeligt Folkeparti om elreformen.

Man kunne også forestille sig, at uden SF var regeringen jo alene overladt til de borgerlige, og det kunne måske gå helt galt. Det kunne måske ende med, ja, noget meget sort og måske en ustyrlig elliberalisering og privatisering til følge. Så vi er ganske godt tilfredse med det resultat, der er kommet ud af det, og ser frem til den lovgivning, der nu skal udarbejdes.